

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1515/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Илић, адвокат из ..., против тужене ПУ "Софија Ристић" из Тополе, коју заступа Општински правобранилац Општине Топола, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 83/2023 од 23.06.2023. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 83/2023 од 23.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж1 83/2023 од 23.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 51/17 од 17.11.2022. године, одбијен је предлог тужиле за понављање поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој плати трошкове поступка у износу од 34.500,00 динара.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж1 83/2023 од 23.06.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио решење Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П1 51/17 од 17.11.2022. године.

Против решења другостепеног суда тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона, о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиље.

Предмет тражене правне заштите је понављање поступка по предлогу тужиље заснованог на разлозима прописаним одредбом члана 420. став 6. тачка 8. Закона о парничном поступку (ако се одлука заснива на другој одлуци суда или неког другог органа, а та одлука буде правноснажно преиначена, укинута, односно поништена). Предлог тужиље је одбијен јер је одлука Врховног касационог суда, на коју се њеним предлогом указује, донета у другом поступку по ревизији и уставној жалби другог лица. Тужиља у ревизији не указује на постојање разлога због којих би њена посебна ревизија била дозвољена на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, а побијано решење донето је применом одговарајући одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да одлука на којој се заснива предлог тужиље за понављање поступка, није донета у односу на поступак чије понављање она тражи.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 07.11.2014. године тужиља је тражила поништај решења тужене о утврђивању коефицијента за обрачун и исплату плате.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора у овој парници није заснивање, постојање и престанак радног односа, што значи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је изјављена против решења донетог у спору у ком не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде на основу одредбе члана 420. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 420. став 5. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда, којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. У конкретном

случају, предлог тужиље за понављање поступка није одбачен, нити је, побијаним решењем, поступак правноснажно окончан у смислу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**